

30
ՀՈՒՆԻՍԻ
2020

Luys Lnyu®

ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ
ԳՈՐԾԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ 2017 ԵՎ
2020 ԹՎԱԿԱՆՆԵՐԻ
ԳԱԳԱԹՆԱԺՈՂՈՎՆԵՐԻՆ ԸՆԴԱՌԱՋ
ԵՎՐԱՆՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ
ՀԱՆՁՆԱՐԱՐԱԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ
ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ԳՈՐԾԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ 2017 ԵՎ 2020 ԹՎԱԿԱՆՆԵՐԻ ԳԱԳԱԹՆԱԺՈՂՈՎՆԵՐԻՆ ԸՆԴԱՌԱՋ ԵՎՐԱԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՀԱՆՁՆԱՐԱՐԱԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ.....	1
1. ԱԼԳ ՏԱՐԱԾԱՇՐՋԱՆՈՒՄ ԱՌԿԱ ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ, ԱՅԴ ԹՎՈՒՄ՝ ԱՐՑԱԽՅԱՆ ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅԱՆԸ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ..	2
2. ԱԼԳ ԵՐԿՐՆԵՐԻ ՆԿԱՏՄԱՄԲ ԵՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ.....	8
3. ՎԻՋԱՆԵՐԻ ԱԶԱՏԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ԳՈՐԾԸՆԹԱՅԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ.....	13
4. ԱԴՐԲԵՋԱՆԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ.....	14
5. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ.....	16
6. ԱՅԼ ՈՒՇԱԳՐԱՎ ՀԱՐՅԵՐԻ ՇՈՒՐՋ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ.....	17
ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ.....	20

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Եվրոպական Խորհրդարանը հունիսի 19-ին հաստատեց 2020թ. Արևելյան գործընկերության գազաթնաժողովին ընդառաջ Եվրոպական Խորհրդին, Հանձնաժողովին և Հանձնաժողովի փոխնախագահ-արտաքին և անվտանգության քաղաքականության հարցերով գլխավոր հանձնակատարին ուղղված հանձնարարականների փաստաթուղթը¹: Փաստաթուղթը կարևոր է այնքանով, որքանով ԵՄ-ի համար ԱԼԳ գործընկերների հետ հարաբերությունների հետագա զարգացման հստակ քաղաքական ուղենիշներ է սահմանում:

Եվրոպական Խորհրդարանը հանձնարարականների նմանատիպ փաթեթ² էր ներկայացրել նաև 2017թ. նոյեմբերին տեղի ունեցած Արևելյան գործընկերության հերթական գազաթնաժողովին ընդառաջ: Ուշագրավ է, որ ինչպես 2017թ. փաստաթղթում, այնպես էլ ներկայումս քննարկվող տարբերակում անդրադարձ է կատարվում Հայաստանին ուղղակիորեն և անուղղակիորեն առնչվող մի շարք առանցքային խնդիրների, ուստի կարևոր է համեմատել երկու փաստաթղթերը՝ հասկանալու համար, թե վերջին երեք տարվա ընթացքում ինչպիսի փոփոխությունների են ենթարկվել այդ խնդիրների վերաբերյալ ԵՄ պաշտոնական մոտեցումները:

Սույն վերլուծությամբ փորձել ենք համեմատել Հայաստանի համար հետաքրքրություն ներկայացնող տարբեր հարցերին վերաբերող մեջբերումները համապատասխանաբար 2017 և 2020 թվականների փաստաթղթերից: Համեմատական վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ Հայաստանի համար առանցքային նշանակություն ունեցող մի շարք հարցերի վերաբերյալ ԵՄ մոտեցումները 2017թ. փաստաթղթի համեմատ բացասական փոփոխությունների են ենթարկվել: Հատկապես մտահոգիչ են 2020-ին հաստատված փաստաթղթում Արցախյան հակամարտության և առհասարակ ԱԼԳ տարածքում առկա հակամարտությունների մասով տրված գնահատականները: Ի տարբերություն 2017թ. փաստաթղթում տեղ գտած բավական օբյեկտիվ և հավասարակշռված ձևակերպումների՝ նոր փաստաթուղթը պարունակում է բազմաթիվ մտահոգիչ տարրեր, որոնք կարող են ոչ

¹ European Parliament recommendation of 19 June 2020 to the Council, the Commission and the Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy on the Eastern Partnership, in the run-up to the June 2020 Summit, 19 2020, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0167_EN.html (այցելվել է 26.06.2020թ.):

² European Parliament recommendation of 15 November 2017 to the Council, the Commission and the EEAS on the Eastern Partnership, in the run-up to the November 2017 Summit, 15.11.2017, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2017-0440_EN.html (այցելվել է 26.06.2020թ.):

հայանպաստ մեկնաբանությունների և Ադրբեջանի կողմից շահարկումների առիթ դառնալ:

1. ԱԼԳ ՏԱՐԱԾԱՇՐՋԱՆՈՒՄ ԱՌԿԱ ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ, ԱՅԴ ԹՎՈՒՄ՝ ԱՐՑԱԽՅԱՆ ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅԱՆԸ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Նախ անդրադառնանք այն մեջբերումներին, որոնք վերաբերում են ԱԼԳ տարածաշրջանի հակամարտություններին, մասնավորապես՝ Արցախյան հակամարտությանը: Արցախյան հակամարտությանը 2020թ. բանաձևում անդրադարձ է կատարվում «Անվտանգություն, կայունություն, **տարածքային ամբողջականություն** և կոնֆլիկտների կարգավորում» ենթավերնագրի ներքո: 2017-ին Արցախյան հակամարտությանը անդրադարձ էր կատարվում «Արևելյան գործընկերության ապագան» ենթավերնագրի ներքո: Այսինքն՝ ի սկզբանե Արցախյան հակամարտությունը դիտարկվում է տարածքային ամբողջականության սկզբունքի լույսի ներքո: Ընդհանրապես, ամբողջ փաստաթղթում կարմիր թելի պես անցնում է տարածքային ամբողջականության սկզբունքը, մինչդեռ տարբեր հակամարտությունների տարանջատման մասին ոչ մի խոսք չկա:

Մեջբերում 2020թ. փաստաթղթից	Մեջբերում 2017թ. փաստաթղթից
Քանի որ ԱԼԳ երկրների անկախությունը, ինքնիշխանությունը և տարածքային ամբողջականությունը դեռևս խախտված են չլուծված տարածաշրջանային հակամարտությունների, արտաքին ագրեսիայի և որոշ երկրների տարածքների շարունակվող օկուպացիայի պատճառով , ինչը խարխլում է մարդու իրավունքների հետ կապված իրավիճակը, խոչընդոտ է հանդիսանում ԱԼԳ-ի բարգավաճման, կայունության և աճի համար, սահմանափակում է ԵՄ գործողությունները՝ դրանով իսկ վտանգելով ԱԼԳ նախագիծը: Այդ հակամարտությունների մեծ մասում	Քանի որ ԵՄ արևելյան գործընկերների անկախությունը, ինքնիշխանությունը և տարածքային ամբողջականությունը շարունակում են մնալ սպառնալիքի ներքո՝ չկարգավորված տարածաշրջանային հակամարտությունների պատճառով , ներառյալ նրանք, որոնք նախաձեռնվել են և առայժմ ակտիվորեն պահպանվում են Ռուսաստանի Դաշնության կողմից՝ հակառակ միջազգային իրավական կարգը պահպանելու վերջինիս ստանձնած միջազգային պարտավորություններին: Քանի որ ԵՄ-ն պետք է ավելի ակտիվ դեր խաղա իր հարևանությամբ շարունակվող բոլոր

Ռուսաստանը ակտիվ դեր է խաղում՝ որպես ագրեսոր, իր հիբրիդային պատերազմի, ապօրինի օկուպացման և բռնակցման քաղաքականության, կիրեռհարձակումների, քարոզչության և ապատեղեկատվության միջոցով, որոնք սպառնում են ընդհանուր առմամբ եվրոպական անվտանգությանը:	հակամարտությունների խաղաղ կարգավորման գործում, քանի որ Ռուսաստանի ագրեսիան Ուկրաինայի նկատմամբ, Ղրիմի թերակղզու բռնակցումը և վրացական երկու շրջանների շարունակական օկուպացիան, ինչպես նաև Ռուսաստանի հիբրիդային սպառնալիքները, ներառյալ ապակայունացման գործողությունները և քարոզչությունը, ընդհանուր առմամբ սպառնում են եվրոպական անվտանգությանը:
Մեկնաբանություն <i>Եթե 2017թ. տեքստում ԱԼԳ անդամ որոշ երկրների տարածքների օկուպացիայի հարցում ուղղակիորեն հիշատակվում էր Ռուսաստանը, ապա 2020թ. տեքստում ընդհանուր անդրադարձ է կատարվում՝ «արտաքին ագրեսիայի և որոշ երկրների տարածքների շարունակվող օկուպացիային», և միայն հետո է նշվում, որ «այդ հակամարտությունների մեծ մասում Ռուսաստանը ակտիվ դեր է խաղում՝ որպես ագրեսոր»: Այս մեջբերումը կարող է Ադրբեջանի կողմից շահարկման առարկա դառնալ և օգտագործվել հերթական անգամ Հայաստանին որպես օկուպանտ ներկայացնելու նպատակով:</i>	
Քանի որ Եվրախորհրդարանը դատապարտում է ԱԼԳ երկրների ինքնիշխանության և տարածքային ամբողջականության խախտումը, չի ճանաչում նրանց սահմաններում բռնի փոփոխությունները և տարածքների բռնակցման փորձերը և մերժում է ուժի կամ ուժի սպառնալիքի օգտագործումը՝ կիսելով ԵՄ հանձնառությունը՝ պաշտպանել հակամարտության խաղաղ	Համանման մեջբերումը բացակայում է:

կարգավորումը դիվանագիտական միջոցներով և միջազգային իրավունքի նորմերին և սկզբունքներին համապատասխան, համաձայն ՄԱԿ-ի կանոնադրությանը և Հելսինկյան եզրափակիչ ակտին, մասնավորապես այն հակամարտությունների պարագայում, որին կողմ է հանդիսանում Ռուսաստանը:	
Մեկնաբանություն Ուշագրավ է, որ այս հատվածում, անդրադառնալով ԱԼԳ տարածաշրջանում առկա հակամարտություններին՝ ուժի կամ ուժի սպառնալիքի օգտագործման մերժումը կապվում է կոնկրետ այն հակամարտությունների հետ, որտեղ Ռուսաստանը հանդիսանում է հակամարտության կողմ, ինչը Ադրբեջանի կողմից կարող է մեկնաբանվել որպես իր հանդեպ բացառության դրսևորում: Սա կարող է Ադրբեջանի կողմից օգտագործվել որպես ռազմական սադրանք հրահրելու փաստարկ, մանավանդ, որ դրան նպաստող այլ ձևակերպումներ ևս առկա են նշված փաստաթղթում, որին ստորև կանդրադառնանք:	
Կոչ անել՝ օտարերկրյա զորքերը անհապաղ դուրս բերել օկուպացված բոլոր տարածքներից և վերջ տալ ռազմական գործողություններին, որոնք անհարկի խլում են քաղաքացիական և զինվորական կյանքներ՝ խոչընդոտելով սոցիալ-տնտեսական զարգացումը, և թույլ տալ հարյուր-հազարավոր ներքին տեղահանված անձանց (IDP) վերադառնալ իրենց հայրենիք: Շարունակել նպաստել հակամարտությունների կարգավորմանը նպաստող միջավայրին և աջակցել գործողություններին, որոնք	Կոչ անել՝ անհապաղ դադարեցնել հայկական և ադրբեջանական զորքերի միջև ռազմական գործողությունները, որոնք անտեղիորեն խլում են խաղաղ բնակիչների և զինվորների կյանքը, միաժամանակ խոչընդոտում են սոցիալ-տնտեսական զարգացմանը: Վերահաստատել աջակցությունը ղարաբաղյան հիմնախնդիրը լուծելու եԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահների ջանքերին և 2009 թվականի հիմնարար սկզբունքներին, որոնք ներառում են տարածքային ամբողջականությունը,

նպաստում են վստահությանը և հակամարտությունների արդյունքում բաժանված համայնքներում մարդկանց միջև շփումների անցկացմանը: Վերահաստատել աջակցությունը ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահների ջանքերին՝ կարգավորելու Լեռնային Ղարաբաղի հակամարտությունը, և 2009թ. հիմնարար սկզբունքներին՝ միջազգային իրավունքի նորմերին և սկզբունքներին, ՄԱԿ-ի Կանոնադրության և ԵԱՀԿ 1975թ. Հելսինկյան Եզրափակիչ Ակտի հիման վրա լուծման հասնելու մտայնությամբ: Խրախուսել բոլոր կողմերին ինտենսիվացնել երկխոսությունը և զերծ մնալ ռազմաշունչ հռետորաբանությունից, որը կարող վտանգել կարգավորման ցանկացած հեռանկար:	ինքնորոշումը և ուժի չկիրառումը: Կոչ անել Հայաստանին և Ադրբեյջանին՝ վերսկսել բանակցությունները՝ բարեխղճորեն նպատակ ունենալով կյանքի կոչել այդ սկզբունքները՝ հակամարտության լուծման նպատակով, որը հնարավոր չէ լուծել ռազմական ուժի կիրառմամբ: Կոչ անել Հայաստանի և Ադրբեյջանի Կառավարություններին բարձր մակարդակի բանակցություններ վարել և հաստատել վստահության ամրապնդման իրական միջոցների և հայ և ադրբեյջանական քաղաքացիական հասարակության միջև երկխոսության հանձնառությունը: ԵՄ-ի և Կողմերից յուրաքանչյուրի միջև նոր համաձայնագրերի վավերացումը պայմանավորել ստանձնած պարտավորությունների և հակամարտության լուծման ուղղությամբ էական առաջընթացի հետ, ինչպես, օրինակ, հրադադարի պահպանումն է և աջակցությունը 2009 թվականի հիմնական սկզբունքների կատարմանը:
Մեկնաբանություն <i>Եթե 2017թ. տեքստում անդրադառնալով բուն Արցախյան հակամարտությանը և 2009թ. սկզբունքներին՝ ուղղակիորեն նշվում է, բացի փարածքային ամբողջականության սկզբունքից, նաև ուժի չկիրառման և ինքնորոշման իրավունքի սկզբունքների մասին, ապա 2020թ. փաստաթղթում ինքնորոշման իրավունքի մասին որևէ շեշտադրում առկա չէ: Թեև 2009-ի սկզբունքներն ու Հելսինկյան Եզրափակիչ ակտը ներառում են փարածքային ամբողջականության, ինքնորոշման ու ուժի չկիրառման սկզբունքները, բայց</i>	

2020թ. փաստաթղթում ինքնորոշման եզրույթն ուղղակի չի հիշատակվում, և միայն հղում է արվում համապատասխան փաստաթղթերին՝ մինչդեռ տարածքային ամբողջականության եզրույթն ավելի հաճախ է շեշտադրվում: Սա շատ վրանգավոր միտում է, եթե հաշվի առնենք, որ ԵՄ-ը սովորաբար նախկինում միշտ փորձել է կոնկրետ ԼՂ հակամարտության պարագայում հավասարակշռել տարածքային ամբողջականության և ինքնորոշման իրավունքների մասին հիշատակումները: 2017-ի բանաձևում ԼՂ հակամարտության համադրեքստում հղում էր կատարվում կողմերից յուրաքանչյուրի հետ ԵՄ վավերացման ենթակա համաձայնագրերին՝ ՀԸԳՀ-ին և դեռ բանակցվող Ադրբեյջան-ԵՄ համաձայնագրին: ՀԸԳՀ-ում Արցախյան հակամարտության վերաբերյալ կետը բավական բալանսավորված է, այնպեղ հստակ շեշտադրվում է ինքնորոշման իրավունքը: 2020-ի բանաձևում Արցախյան հակամարտությանը վերաբերող հարվածում ՀԸԳՀ-ին հղման բացակայությունը մտահոգիչ է, առավել ևս, որ Ադրբեյջան-ԵՄ համաձայնագիրը դեռ հաստատված չէ, և դեռ չգիտենք, թե այնպեղ ինչ եզրույթներ օգտագործված կլինեն: Ինչպես նշվեց, ԼՂ հակամարտության կարգավորման գործընթացում ինքնորոշման իրավունքի սկզբունքը ԵՄ-ը ամրագրել է նաև Հայաստանի հետ կնքված ՀԸԳՀ-ում, ու եթե այդ համաձայնագիրը արդեն վավերացված լիներ, հայկական կողմի համար ավելի հեշտ կլիներ պնդելը, որ ինքնորոշման սկզբունքը ներառվի ԼՂ հակամարտությանը վերաբերվող մեջբերումներում: Այս մասին փորձագետները բազմիցս բարձրաձայնել են՝ իշխանություններին կոչ անելով ավելի ակտիվացնել ՀԸԳՀ-ի վավերացման գործընթացի շուտափույթ ավարտին միտված քայլերը: Եթե 2017թ. փաստաթղթում կոչ է արվում անմիջապես դադարեցնել հայկական և ադրբեյջանական զորքերի միջև ռազմական գործողությունները, ապա նոր փաստաթղթում այս մասով հայտարարությունն ավելի ընդհանրական է, նաև կոչ է արվում օտարերկրյա զորքերը անհապաղ դուրս բերել օկուպացված բոլոր տարածքներից, ինչը նույնպես կարող է Ադրբեյջանի կողմից շահարկումների առիթ դառնալ: Այս տարվա փաստաթղթում նշվում է նաև «հարյուր-հազարավոր ներքին տեղահանված անձանց (IDP) իրենց հայրենիք վերադառնալու» թույլտվության մասին, որը ակնհայտորեն համընկնում է Ադրբեյջանի քարոզչական ջանքերի հետ և վերջինս կփորձի ԵՄ այս կոչը պրոյեկտել ԼՂ հակամարտության վրա: 2017թ. փաստաթղթում կոչ է արվում Հայաստանի և Ադրբեյջանի միջև «հաստատել վստահության ամրապնդման իրական միջոցներ», մինչդեռ նոր փաստաթղթում նշվում է «հակամարտությունների արդյունքում բաժանված համայնքներում մարդկանց

միջև շփումների անցկացման» մասին: Սա ևս մեկ անգամ ի ցույց է դնում Վիեննայի և Սանկտ Պետերբուրգի պայմանավորվածությունները Հայաստանի միջազգային գործընկերների կողմից անտեսելու վերջին փորձերի միտումը: Այս փարվա փաստաթղթում նաև ԼՂ հակամարտության կողմերին կոչ է արվում ինտենսիվացնել երկխոսությունը և զերծ մնալ ռազմաշունչ հռետորաբանությունից: Ուշագրավ է, որ թեև ռազմապենչ հռետորաբանությամբ հանդես է գալիս միայն Ադրբեյջանը, իսկ հայկական կողմը խոսում է 3 ժողովրդների համար ընդունելի լուծման և հակառակորդի կառուցողական լինելու մասին, սակայն ռազմապենչ հռետորաբանությունից խուսափելու կոչը հասցեական չի արվում: Սա ցույց է տալիս, որ հայկական կողմի ավելի մեղմ և ոչ կոնֆլիկտային կեցվածք ընդունելու փորձը չի նպաստել, որ ԵՄ հայտարարությունները ավելի հասցեական լինեն:

Վերահաստատել ԵՄ հանձնառությունը ԱԼԳ երկրների ինքնիշխանության, տարածքային ամբողջականության և քաղաքական անկախության նկատմամբ՝ նրանց միջազգայնորեն ճանաչված սահմաններում և սատարել այս սկզբունքների ամբողջական պարտադրմանն ուղղված նրանց ջանքերին. ընդգծել այս առումով անդամ պետությունների միասնության ու համերաշխության կարևորությունը:	Ապահովել, որ 2017-ի նոյեմբերյան գագաթնաժողովի արդյունքները նաև անդրադառնան անվտանգության սպառնալիքներին և հակամարտություններին, որոնք ազդում են գործընկերների անկախության, ինքնիշխանության, տարածքային ամբողջականության, մարդու հիմնարար իրավունքների և քաղաքական, սոցիալական, տնտեսական կայունության և ամբողջ տարածաշրջանի զարգացման վրա:
--	---

Մեկնաբանություն

2017թ. տեքստում անկախության, ինքնիշխանության և տարածքային ամբողջականության սկզբունքներին զուգահեռ հիշատակվում է նաև մարդու հիմնարար իրավունքների մասին: Փոխարենը 2020թ. փաստաթղթում առկա են մի շարք վտանգավոր ձևակերպումներ. մասնավորապես նշվում է, ԵՄ հանձնառության մասին «ԱԼԳ երկրների ինքնիշխանության, տարածքային ամբողջականության և քաղաքական անկախության նկատմամբ՝ նրանց միջազգայնորեն ճանաչված սահմաններում», և որևէ անդրադարձ չի կատարվում մարդու հիմնարար իրավունքներին: Ավելին, նշվում է ԵՄ

հանձնառության մասին՝ «սափարել այս սկզբունքների ամբողջական պարտադրմանն ուղղված» ԱԼԳ երկրների ջանքերին, ինչպես նաև ընդգծվում է այս առումով ԵՄ անդամ պետությունների միասնությունն ու համերաշխությունը: Այսինքն՝ փաստաթուղթը ԵՄ երկրներին կոչ է անում սափարել օրինակ փարածքային ամբողջականության սկզբունքի ամբողջական պարտադրմանն ուղղված ԱԼԳ մասնակից Ադրբեջանի ջանքերին՝ վերջինիս միջազգայնորեն ճանաչված սահմաններում: Ընդ որում, այդ պարտադրմանն ուղղված ջանքերի ոչ մի սահմանափակման մասին չի նշվում, իսկ ուժի կիրառման և դրա սպառնալիքի արգելքի սկզբունքը, ինչպես արդեն նշվեց, փաստաթղթում ուղղակիորեն հիշատակվում էր այն հակամարտությունների համարեքստում, որտեղ մասնակից է ՌԴ-ը: Բացի այդ, փաստորեն կոչ է արվում, որ այս հարցում ԵՄ անդամ երկրները պետք է համերաշխություն և միասնություն դրսևորեն: Նման ձևակերպումները կարող են Ադրբեջանի համար ռազմական գործողությունների վերսկսման կարևոր շարժառիթ հանդիսանալ: Ընդ որում, այս ձևակերպումը ԵՄ պաշտոնական փաստաթղթում տեղ է գտնում այն ժամանակահատվածում, երբ Ադրբեջանը կորուկ կոշտացրել է ռազմարենչ հռետորաբանությունը և վերջին մի քանի շաբաթների ընթացքում բազմաթիվ անգամ փարբեր մակարդակներում սպառնացել է ռազմական գործողությունների վերսկսման և «փարածքային ամբողջականության վերականգնման իր իրավունքի» իրացման մասին:

2. ԱԼԳ ԵՐԿՐՆԵՐԻ ՆԿԱՏՄԱՄԲ ԵՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Վերլուծության այս հատվածում անդրադառնանք այն մեջերումներին, որոնք վերաբերում են ԱԼԳ տարածաշրջանում ԵՄ ընդհանուր քաղաքականությանը և նպատակներին:

Մեջբերում 2020թ. փաստաթղթից	Մեջբերում 2017թ. փաստաթղթից
Հաստատել ԱԼԳ երկրների ինքնիշխան իրավունքը՝ ազատորեն ընտրելու ԵՄ-ի հետ իրենց համագործակցության կամ ինտեգրման անհատական մակարդակը և մերժել այդ ընտրության վրա ցանկացած	ԵՄ-ն ձգտում է իր գործընկերներին մոտեցնել... առաջարկելով արտոնյալ քաղաքական և տնտեսական հարաբերությունների հնարավորություն՝ համաձայն յուրաքանչյուր գործընկեր

արտաքին ճնշում. աջակցել այս գործընթացին՝ համաձայն «ավելին ավելի դիմաց» սկզբունքին:	Երկրի հավակնությունների աստիճանի:
Մեկնաբանություն Ինչպես 2017թ. փաստաթղթում, այնպես էլ նոր փաստաթղթում ԵՄ-ը շեշտադրում է ԱԼԳ երկրների հետ հարաբերությունների մակարդակի նկատմամբ անհատական մոտեցման անհրաժեշտության մասին: Սակայն նոր փաստաթղթում ավելի ընդգծված է «Ավելին՝ ավելի դիմաց» սկզբունքը, ինչը վերահաստատում է այն տեսակետը, որ ԵՄ-ն առաջիկա տարիներին փորձելու է ավելի ընդգծված ձևով տարանջատել ԱԼԳ այն երկրների հետ հարաբերությունները, որոնք ԵՄ-ի հետ ասոցացման համաձայնագիր են ստորագրել՝ այսպես կոչված «եռյակի» հետ: Միաժամանակ ուշագրավ է այդ ընտրության վրա արտաքին ճնշումը մերժելու շեշտադրումը, քանի որ սրանից կարելի է ենթադրել, որ ԵՄ-ը իր հերթին նույնպես պետք է խուսափի նման ճնշումից:	
Իրականացնել ԵՄ-ի Կենտրոնական Ասիայի հավակնոտ ռազմավարությունը՝ ԱԼԳ երկրների ակտիվ ներգրավմամբ՝ որպես հուսալի գործընկերների, ովքեր անմիջական մուտք ունեն դեպի այս տարածաշրջան	Համանման մեջբերումը բացակայում է:
Մեկնաբանություն Ի տարբերություն 2017թ. փաստաթղթի՝ նոր առաջարկների մեջ կարևորվում է ԱԼԳ երկրների դերը ԵՄ Կենտրոնական Ասիայի ռազմավարության իրականացման հարցում: Սա մի կողմից վկայում է հետխորհրդային տարածքում իր դիրքերն ավելի ամրապնդելու ԵՄ ծրագրերի մասին, մյուս կողմից ուշագրավ է, որ ԱԼԳ երկրներին այդ հարցում «կամրջի» դեր է վերապահվում: Այստեղ ճիշտ քաղաքականություն իրականացնելու դեպքում Հայաստանի Հանրապետությունը կարող է առանցքային դերակատարություն ստանձնել, քանի որ հանդիսանում է ԵԱՏՄ անդամ և ԵՄ-ի հետ ունենալով ՀԸԳՀ-ը՝ կարող է յուրահատուկ կապող օղակ դառնալ ԵԱՏՄ անդամ Կենտրոնական Ասիայի երկրների և ԵՄ-ի միջև: Սակայն հարկավոր է ճիշտ հաշվարկել նաև տարածաշրջանի մյուս դերակատարների շահերը և	

խուսափել Կենտրոնական Ասիայում ԵՄ-ի և ՌԴ-ի, ինչպես նաև ՉԺՀ-ի միջև հնարավոր մրցակցությանը որևէ մասնակցություն ունենալու հեռանկարից:

Գիտակցել ԵՄ և ԱԼԳ երկրների	Համանման մեջբերումը
միջև անվտանգային փոխկախվածության բարձրացումը, ինչպես նաև անվտանգության, կայունության և խաղաղության կարևորությունը ԱԼԳ երկրների հետագա զարգացման համար, հաշվի առնելով, որ վերջին տարիներին նրանք ենթարկվում են երրորդ երկրների հետաքրքրությանն ու հավակնություններին, ինչպիսիք են Չինաստանը, Թուրքիան կամ Ծոցի որոշ երկրները, որոնք ոչ միշտ են կիսում ԵՄ արժեքներն ու շահերը: Հետևաբար, (պետք է) խթանել ԵՄ-ԱԼԳ համագործակցությունը անվտանգության և պաշտպանության ոլորտում՝ առանձնահատուկ ուշադրություն դարձնելով տարածաշրջանային հակամարտությունների խաղաղ կարգավորման և նոր տեսակի մարտահրավերների կանխարգելման և լուծման վրա, ինչպիսիք են հիբրիդային սպառնալիքները, կիբեռհարձակումները, ներառյալ՝ ընտրությունների կիբեռ-միջամտությունը: Գիտակցել, որ ԵՄ-ի ներկայության որևէ բացակայություն կամ անգործություն՝ կապված ԱԼԳ գործընկերների հետ, տարածք կազատի այլ գլոբալ խաղացողների ներգրավման համար: Բարձրացնել	բացակայում է

համագործակցության մակարդակը կամ համախոհ ժողովրդավարական դաշնակիցների և միջազգային դերակատարների հետ ստեղծել ֆորում՝ ԱԼԳ տարածաշրջանում երրորդ երկրների ուժերի բացասական ազդեցությունը մեղմելու և դրանց հակազդելու համար:	
Մեկնաբանություն Ուշագրավ է, որ ի տարբերություն 2017թ. փաստաթղթի՝ այս տարվա փաստաթղթում հադկապես մեծ ուշադրություն է դարձվում ԱԼԳ տարածաշրջանում ՌԴ-ից զատ՝ այլ դերակատարների ազդեցությունը զսպելու հանգամանքին: Նշվում է Թուրքիայի, Ծոցի երկրների և ՉԺՀ-ի հնարավոր բացասական ազդեցության մասին: ԵՄ այս մտավախությունը պատահական չէ, այն նախ և առաջ պայմանավորված է տարածաշրջանում ՉԺՀ դերակատարության ավելացմամբ, ինչպես նաև ԵՄ-ի համար ՌԴ-Թուրքիա համագործակցության հնարավոր բացասական հետևանքներով: ԱԼԳ երկրները, այդ թվում՝ Հարավային Կովկասի երկրները հադկապես մեծ հետաքրքրություն են ցուցաբերում ՉԺՀ նախաձեռնած «Մեկ գոտի, մեկ ճանապարհ» ծրագրի նկատմամբ և ձգտում են ակտիվացնել Պեկինի հետ շփումները: Ընդ որում, պատահական չէ այս մտահոգությունների շեշտադրումը, եթե հաշվի առնենք, որ Կորոնավիրուսի ճգնաժամի հետևանքով, ըստ մի շարք միջազգային փորձագետների գնահատականների, Չինաստանի ազդեցությունն ավելի է մեծանալու Եվրասիական տարածաշրջանում, այդ թվում՝ Արևելյան Եվրոպայում: Տարածաշրջանում ԵՄ ազդեցության հիմնական գործիքը, ինչպես նշվեց, «Ավելին՝ ավելի դիմաց» սկզբունքի կիրառումն է, երբ Բրյուսելը տարբեր տեսակի ֆինանսական և տնտեսական աջակցության ծրագրերը, ներդրումները կապում է քաղաքական ու այլ բարեփոխումների հետ՝ դրանց միջոցով մեծացնելով իր ազդեցությունը ԱԼԳ տարբեր երկրներում: Փոխարենը ՉԺՀ-ը կարող է հանդես գալ որպես հուսալի այլընտրանք, որը կարող է ֆինանսական խոշոր միջոցներ ներդնել տարածաշրջանում՝ առանց հավելյալ պարտավորությունների և պայմանների, ինչը կսահմանափակի ԵՄ հնարավորությունները՝ հադկապես այն երկրներում, որոնք հակված չեն հանուն ԵՄ աջակցության և ներդրումների լուրջ քաղաքական բարեփոխումներ իրականացնելու հարցում: Այս առումով Հայաստանի համար նույնպես կարևոր	

է խուսափել ԵՄ-ՉԺՀ մրցակցության առանցքում հայտնվելու հեռանկարից և փորձել հավասարակշռել ուժային երկու կենտրոնների հետ հարաբերությունները՝ շեշտը դնելով ՌԴ-ի հետ դաշնակցային հարաբերությունների առկայության հանգամանքի վրա:

Ընդունել ԵՄ մարդու իրավունքների խախտումների դեմ պատժամիջոցների մեխանիզմ կամ ԵՄ «Մագնիտսկու ակտ», որը կիրառելի է այն մարդկանց կամ խմբերի համար, որոնք հայտնի են մարդու իրավունքների հիմնարար ազատությունների ոտնահարմամբ՝ մասնավորապես ներգրավվելով քաղաքացիական հասարակության կամ ընդդիմության ակտիվիստների ու լրագրողների ձերբակալություններին, առևանգումներին, ծեծին և խաղաղ բողոքի ցույցերի բռնի ճնշմանը, ինչպես նաև ներգրավված են ԱԼԳ երկրներում բարձր մակարդակի կոռուպցիոն գործերում:	Մասնավորապես շեշտել, որ ոչ մի համապարփակ համաձայնագիր չի վավերացվի մի երկրի հետ, որը չի հարգում ԵՄ արժեքները, մասնավորապես՝ Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի կողմից որոշումների չկատարման և մարդու իրավունքների պաշտպանների, ՀԿ-ների, լրագրողների և այլ անձանց նկատմամբ ոտնձգությունների, ահաբեկման և հետապնդումների միջոցով: Շեշտել նաև, որ առանց վիզայի ռեժիմի վերաբերյալ նոր երկխոսության սկսվելու և ավարտելու համար անհրաժեշտ են հստակ ուղենիշեր:
---	--

Մեկնաբանություն

Եթե 2017թ. տեքստում որպես մարդու իրավունքների խախտման համար ԵՄ կողմից զսպող միջոցառումներ ներկայացվում էին համաձայնագրերի վավերացումից ու վիզաների ազատականացումից հրաժարվելը, ապա այժմ առաջարկվում է ուղղակի պատժամիջոցների կիրառում: Սա նշանակում է, որ ԵՄ-ն փորձելու է ավելի ակտիվ ներգրավվածություն ունենալ ԱԼԳ երկրներում մարդու իրավունքներին վերաբերող հարցերում, սակայն ժամանակը ցույց կտա, թե որքանով է այդ ներգրավվածությունը լինելու օբյեկտիվ և ապաքաղաքականացված:

3. ՎԻԶԱՆԵՐԻ ԱԶԱՏԱԿԱՆԱՑՄԱՆ ԳՈՐԾԸՆԹԱՅԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Մեջբերում 2020թ. փաստաթղթից	Մեջբերում 2017թ. փաստաթղթից
Աջակցել ԵՄ-ի և ԱԼԳ երկրների, ինչպես նաև հենց ԱԼԳ երկրների միջև աշխատանքային շարժունակության բարձրացմանը՝ խիստ կենտրոնանալով գործընթացի օրինականության և կայունության վրա, թույլ տալով հմտությունների և փորձի փոխանակում և խուսափել ուղեղների արտահոսքից և տեղական աշխատուժի կրճատումից:	Պարտավորվել համատեղ աշխատել ԵՄ-ի և գործընկեր երկրների միջև շարժունակության բարձրացման ուղղությամբ... մեկնարկել վիզայի ազատականացման երկխոսությունը Հայաստանի հետ, խրախուսել Ադրբեյջանի կողմից առաջընթացը վիզաների դյուրացման և ռեադմիսիայի համաձայնագրերի (VFA-ՀՀ) իրականացման գործում՝ հետագայում վիզային երկխոսությունը սկսելու նպատակով... Եթե այդ երկրները զգալի առաջընթաց ունենան հիմնարար արժեքների ոլորտում և բավարարեն վիզաների ազատականացման գործողությունների ծրագրերում սահմանված ճշգրիտ պայմաններին:
Մեկնաբանություն 2017թ. փաստաթղթում կոչ է արվում «մեկնարկել վիզայի ազատականացման երկխոսությունը Հայաստանի հետ»՝ այն պայմանավորելով հիմնարար արժեքների ոլորտում առաջընթացի և վիզաների ազատականացման գործողությունների ծրագրերում սահմանված ճշգրիտ պայմանների բավարարման հետ: Ընդ որում, Հայաստանի պարագայում նշվում է երկխոսության մեկնարկի մասին, իսկ Ադրբեյջանի պարագայում նշվում է այդ երկխոսությունը հետագայում սկսելու հնարավորության մասին՝ որոշակի պայմանների բավարարման դեպքում: 3 տարի անց դեռ Հայաստանի հետ վիզաների ազատականացման երկխոսությունը չի մեկնարկել, մինչդեռ նախկինում Հայաստանի նախորդ իշխանությունների կողմից նշվում էր այն մինչև 2020թ. ավարտին հասցնելու մտադրության մասին: Իսկ ահա նոր փաստաթղթում առհասարակ բացակայում է Հայաստանի հետ վիզաների	

ազատականացման երկխոսության մեկնարկի մասին առանձին շեշտադրումը, ինչը վկայում է այն մասին, որ այդ երկխոսության մեկնարկի հարցը դուրս է մղվում ԵՄ առաջնահերթությունների շարքից: Տեքստում ԱԼԳ անդամ՝ Ասոցացման համաձայնագիրը չստորագրած երկրների հետ շարժունակության բարձրացման մասին տրված են ընդհանուր բնորոշումներ, ինչը ցույց է տալիս, որ վիզաների ազատականացման հարցում Հայաստանը այժմ ԵՄ կողմից դիտարկվում է նույն հարթության վրա, ինչ Ադրբեյջանն ու Բելառուսը:

4. ԱՂԻԲԵՋԱՆԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Մեջբերում 2020թ. փաստաթղթից	Մեջբերում 2017թ. փաստաթղթից
Թեմային անդրադարձը բացակայում է՝	հաշվի առնելով իր ընդունած բանաձևերը, մասնավորապես 2017 թվականի հունիսի 15-ի Աֆղան Մուխթարլիի գործով և Ադրբեյջանում լրատվամիջոցների հետ կապված իրավիճակի վերաբերյալ բանաձևերը:
Մեկնաբանություն 2017թ. փաստաթղթում հիշատակվում է Ադրբեյջանում ընդդիմադիր գործիչների և ՋԼՄ-ների նկատմամբ հալածանքների հանգամանքները, ինչը մի կողմից հայկական խորհրդարանական դիվանագիտության ակտիվ ջանքերի արդյունք էր, մյուս կողմից Ադրբեյջանի նկատմամբ ԵՄ ավելի կոշտ դիրքորոշման ապացույց: Նոր փաստաթղթում հակաադրբեյջանական ձևակերպումները գրեթե բացակայում են, որն է անդրադարձ չկա այդ երկրում ընդդիմադիրների նկատմամբ բռնություններին և շարունակվող ընտրակեղծիքներին, այդ թվում՝ այս տարի տեղի ունեցած ընտրությունների ժամանակ: Սա վկայում է այն մասին, որ փաստաթղթի մշակման փուլում Ադրբեյջանը ավելի ակտիվ դիվանագիտական և լոբբիստական աշխատանք է տարել եվրոպացի գործընկերների հետ, քան Հայաստանը: Արդյունքում ստացել է իր համար ավելի ընդունելի ձևակերպումներ ոչ մայն հակամարտությունների կարգավորման և ԼՂ հակամարտության, այլև Ադրբեյջանին տրված այլ գնահատականների մասով:	

Հաշվի առնելով ԵՄ-ի և Ադրբեջանի միջև գործընկերության գերակայությունները, որոնք հաստատվել են համագործակցության խորհրդի կողմից 2018 թվականի սեպտեմբերի 28-ին: Քանի որ 2017 թվականից Ադրբեջանը բանակցություններ է վարում ԵՄ-ի հետ նոր համապարփակ համաձայնագրի շուրջ, որը կփոխարինի 1999 թվականի Գործընկերության և համագործակցության համաձայնագրին:	Նախորդ գազաթնաժողովից ի վեր նշանակալի առաջընթաց է գրանցվել, մասնավորապես... Ադրբեջանի հետ նոր համապարփակ համաձայնագրի շուրջ բանակցությունների մեկնարկը:
Մեկնաբանություն <i>Եթե նախորդ փաստաթղթում նշվում է Ադրբեջանի հետ նոր համաձայնագրի շուրջ բանակցությունների մեկնարկի մասին, ապա նոր փաստաթղթում նշվում է այդ բանակցությունների ընթացքի մասին, սակայն որևէ ակնարկ չկա, թե դրանք որ փուլում են գտնվում: Մինչ այդ շար փորձագետներ կանխադասում էին, որ այդ համաձայնագիրը հավանաբար կստորագրվի առաջիկա գազաթնաժողովի ընթացքում, մինչդեռ դա տեղի չունեցավ: Ինչևէ, հաշվի առնելով փաստաթղթում ԼՂ հակամարտությանը վերաբերող մի շարք ոչ հայանպասք ձևակերպումների առկայությունը՝ կարելի է պարկերացնել, թե ինչպիսի ձևակերպումներ կարող են լինել ԵՄ-Ադրբեջան նոր փաստաթղթում: Հարկավոր է ակտիվ աշխատանք տանել, որպեսզի դրանք չհակասեն ՀԸԳՀ-ում տեղ գտած ձևակերպումներին, իսկ այդ աշխատանքը ավելի արդյունավետ կլինի, եթե արագորեն ավարտին հասցվի ՀԸԳՀ-ի վավերացման գործընթացը և այն վերջնական իրավական ուժ ստանա:</i>	
Ճանաչել Ադրբեջանի կարևոր դերը ԵՄ-ին էներգիայի մատակարարման դիվերսիֆիկացիայի հարցում, ինչպես նաև Ուկրաինայի հաջողությունը գազի փոխանցման համակարգի բաժանման	Համանման մեջբերումը բացակայում է:

գործընթացում և աջակցել էներգետիկ անկախությանը ու մատակարարման դիվերսիֆիկացման ջանքերին ԱԼԳ այլ երկրներում:	
Մեկնաբանություն <i>Ի տարբերություն նախորդ փաստաթղթի՝ այս անգամ առանձին անդրադարձ է կարարվում և կարևորվում է Ադրբեջանի դերը ԵՄ էներգետիկայի մատակարարման դիվերսիֆիկացիայի հարցում: Սա մեծ մասամբ պայմանավորված է Հարավային գազային միջանցքի շինարարության մոտալուր ավարտի և դեպի ԵՄ ադրբեջանական գազի մատակարարման ծավալների աճի հետ: ԵՄ-ի հետ Ադրբեջանի էներգետիկ համագործակցությունը վերջինիս եվրոպական քաղաքականության ուղղությամբ լրացուցիչ ազդեցության լծակներ է տալիս, այդ թվում՝ ԱԼԳ շրջանակներում:</i>	

5. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Մեջբերում 2020թ. փաստաթղթից	Մեջբերում 2017թ. փաստաթղթից
Քանի որ Հայաստանը հանդիսանում է Ռուսաստանի կողմից առաջնորդվող տնտեսական և ռազմական տարածաշրջանային ինտեգրացիոն կառույցների մասնակից (Եվրասիական Տնտեսական Միության և Հավաքական Անվտանգության պայմանագրի կազմակերպության) և ԵՄ-ի հետ ստորագրել է Համապարփակ և ընդլայնված գործընկերության համաձայնագիրը:	Նախորդ գազաթնաժողովից ի վեր նշանակալի առաջընթաց է գրանցվել, մասնավորապես... Հայաստանի հետ Համապարփակ և ընդլայնված գործընկերության համաձայնագրի շուրջ բանակցությունների ավարտը (որը օրինակ է ծառայում, թե ինչպես կարելի է համատեղել անդամակցությունը Եվրասիական Տնտեսական Միությանը և մասնակցությունը ԵՄ հարևանության ռազմավարությանը)
Մեկնաբանություն <i>2017թ. փաստաթղթում Հայաստանը ներկայացվում է որպես դրական օրինակ, թե ինչպես կարելի է համատեղել անդամակցությունը ԵԱՏՄ-ին և</i>	

մասնակցությունը ԵՄ հարևանության ծրագրին, մինչդեռ նոր փաստաթղթում ուղղակի հիշատակվում է ՀՀ ԵԱՏՄ և ՀԱՊԿ անդամակցության փաստը: Կարելի է ենթադրել, որ որպես ԵԱՏՄ-ի անդամ և ԵՄ-ի հետ ՀԸԳՀ ստորագրած երկիր Հայաստանը այս ընթացքում չի կարողացել լիովին օգտվել այդ կարգավիճակի ընձեռած բոլոր առավելություններից, ուստի նոր փաստաթղթում բացակայում է դրա հետ կապված այն խանդավառությունը, որ առկա էր 2017թ., և Հայաստանը չի ներկայացվում որպես դրական օրինակ ԵԱՏՄ անդամ մյուս երկրների համար:

Հաշվի առնելով 2015 թվականի ապրիլի 15-ի բանաձևը՝ Հայոց ցեղասպանության հարյուրամյակի կապակցությամբ՝

Համանման մեջբերումը բացակայում է:

Մեկնաբանություն

Փաստաթղթում այս բանաձևի հիշատակումը կարևոր է, հատկապես եթե հաշվի առնենք, որ վերջին շրջանում ԵՄ պաշտոնյաները՝ առաջին հերթին ՀՀ-ում ԵՄ ներկայացուցիչը ակնհայտորեն խուսափում է Հայոց ցեղասպանություն եզրույթի օգտագործումից՝ ի հեճուկս ԵՄ պաշտոնական դիրքորոշման: Այսպես կարող էին մեծ դերակատարություն ունենալ ՀՅԴ Հայ դատի գրասենյակի գործադրած ջանքերն ու լոբբիստական աշխատանքը: Միաժամանակ, հարկավոր է ավելի հետևողական աշխատանք իրականացնել՝ նմանօրինակ փաստաթղթերում Հայոց ցեղասպանությունը և Թուրքիայի ժխտողականությունը դատապարտող ավելի հայանպասք ձևակերպումներ ընդգրկելու նպատակով:

6. ԱՅԼ ՈՒՇԱԳՐԱՎ ՀԱՐՑԵՐԻ ՇՈՒՐՋ ՄԵՋԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Մեջբերում 2020թ. փաստաթղթից	Մեջբերում 2017թ. փաստաթղթից
Դատապարտել իշխանությունների կողմից համաճարակի դեմ պայքարի միջոցների չարաշահումը՝ որպես քաղաքական ընդդիմության, քաղաքացիական հասարակության և	Համանման մեջբերումը բացակայում է:

լրատվամիջոցներին լռեցնելու միջոց՝ սահմանափակելով վերջիններիս օրինական իրավունքները	
Մեկնաբանություն Փաստաթղթում տեղ գտած այս ձևակերպումը ուշագրավ է այն տեսանկյունից, որ նման չարաշահումների մասին միջազգային փորձագետները բարձրաձայնել են ոչ միայն ԱԼԳ անդամ որոշ երկրների մասով, այլև Արևելյան Եվրոպայի ԵՄ անդամ մի քանի երկրների, մասնավորապես՝ Հունգարիայի, Լեհաստանի մասով: Միաժամանակ, նմանօրինակ քննադատությունից չեն խուսափել նաև Հայաստանի իշխանությունները, երբ արտակարգ դրության սկզբնական շրջանում զգալիորեն սահմանափակել էին ԶԼՄ-ների իրավունքները: Ավելին, Հայաստանում հերթական անգամ արտակարգ դրության երկարաձգումը՝ հակառակ կորոնավիրուսի դեմ պայքարի անարդյունավետությանը, մի շարք փորձագետների համոզմամբ քաղաքական նպատակ է հետապնդում, մասնավորապես՝ կապված սահմանադրական հանրաքվեի և հասարակական հնարավոր դժգոհությունը սահմանափակելու ցանկության հետ: ԵՄ փաստաթղթում հատուկ անդրադարձը այս հարցին գալիս է վկայելու, որ ԱԼԳ երկրներում նմանատիպ չարաշահումները չեն վրիպելու ԵՄ գործընկերների ուշադրությունից:	
ԱԼԳ երկրներին տրամադրել ավելի մեծ ֆինանսական օգնություն. ապահովել, որ այդպիսի օգնությունը համապատասխանեցվի ԱԼԳ-ի առանձին երկրների հատուկ կարիքներին՝ իրականացվի պատվիրակված գործողությունների միջոցով Եվրախորհրդարանի ղեկավարության ներքո և օգտագործվի ԱԼԳ ծրագրի շրջանակներում գործողություններ իրականացնելու համար: Ավելի արագ արձագանքել ԱԼԳ երկրներում օրենքի գերակայության և ժողովրդավարական	Ողջունել հանձնաժողովի առաջարկները՝ գործընկերների մակրոֆինանսական օգնություն տրամադրելու հարցում (MFA), մինչդեռ առաջարկություններին կցելով խիստ և արդյունավետ պայմանականություններ, մասնավորապես՝ օրենքի գերակայության պահպանումը (ներառյալ անկախ դատական համակարգը և բազմակուսակցական խորհրդարանական համակարգը), լավ կառավարման ապահովումը (ներառյալ կոռուպցիայի դեմ արդյունավետ պայքարը), մարդու

հաշվետվողականության վատթարացմանը և կիրառել խելացի պայմանականություն, ներառյալ՝ կապելով մակրոֆինանսական օգնության տրամադրումը ժողովրդավարացման և բարեփոխումների հետ, այդպիսով կանխելով հետագա սողանցքների օգտագործումը գործընկեր կառավարությունների կողմից: Ստեղծել պայմաններ, որպեսզի հնարավոր լինի ԱԼԳ այն երկրում, որտեղ կենտրոնական իշխանությունները չեն կատարում իրենց հանձնառությունները, աջակցել տեղական իշխանություններին կամ քաղաքացիական հասարակության ներկայացուցիչներին:	իրավունքների և լրատվամիջոցների ազատության պաշտպանությունը:
Մեկնաբանություն Նոր փաստաթղթում մի կողմից ԵՄ-ն առաջարկում է մեծացնել ԱԼԳ երկրներին տրվող ֆինանսական աջակցության ծավալները, մյուս կողմից՝ ավելի խստացնել դրա տրամադրման համար անհրաժեշտ պայմանականությունները: Ուշագրավ է, որ 2017թ. փաստաթղթում մակրոֆինանսական օգնություն տրամադրումը (MFA) կապվում էր շահառու երկրում օրենքի գերակայության պահպանման (ներառյալ անկախ դատական համակարգը և բազմակուսակցական խորհրդարանական համակարգը), լավ կառավարման ապահովման (կոռուպցիայի դեմ արդյունավետ պայքարը), մարդու իրավունքների և լրատվամիջոցների ազատության պաշտպանության հետ: Կորոնավիրուսի համաճարակի համարեքստում ԱԼԳ մի շարք երկրներ, այդ թվում՝ Վրաստանը, Ուկրաինան, Մոլդովան ԵՄ-ից այս գործիքի շրջանակներում մակրոֆինանսական աջակցություն ստացան, մինչդեռ Հայաստանը դուրս մնաց ծրագրից: Հարկ է հիշել, որ նախկինում, մասնավորապես՝ 2008թ. ֆինանսական ճգնաժամից հետո, Հայաստանը օգտվել է մակրոֆինանսական աջակցության այս ծրագրից, որը բավական լավ պայմաններ ունի:	

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Այսպիսով, Եվրոպական Խորհրդարանի ԱԼԳ գազաթնաժողովին ընդառաջ հանձնարարականների վերաբերյալ 2017 և 2020 թվականների փաստաթղթերի համեմատական վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ Հայաստանի համար առանցքային նշանակություն ունեցող մի շարք հարցերի վերաբերյալ ԵՄ մոտեցումները 2017թ. փաստաթղթի համեմատ բացասական փոփոխությունների են ենթարկվել: Հատկապես մտահոգիչ են նոր փաստաթղթում ԱԼԳ տարածքում առկա հակամարտությունների՝ նախ և առաջ Արցախյան հակամարտության մասով տրված գնահատականները:

Հունիսի 19-ին հաստատված փաստաթղթում հայանպաստ ձևակերպումների բացակայությունը, ինչպես նաև Ադրբեյջանի շահերին համահունչ մի շարք ձևակերպումների առկայությունը հերթական անգամ ի ցույց են դնում Հայաստանի Խորհրդարանական դիվանագիտության առկա խնդիրները: Այս փաստաթուղթը գալիս է լրացնելու վերջին շրջանում ԵՄ մի շարք պաշտոնյաների ոչ հայանպաստ հայտարարությունները՝ հատկապես Արցախյան հակամարտության մասով:

Ուշագրավ է, որ այս փաստաթուղթը շրջանառության մեջ էր դրվել բավականին վաղուց, և փորձագետների կողմից բազմիցս բարձրաձայնվել էր դրանում առկա վտանգավոր ձևակերպումների մասին: Այսինքն՝ Հայաստանի իշխանությունները, ինչպես նաև Խորհրդարանական դիվանագիտության պատասխանատուները նախքան փաստաթղթի քվեարկությունը բավական ժամանակ ունեին այս ուղղությամբ համապատասխան աշխատանք կատարելու և Հայաստանի շահերին ավելի համահունչ փաստաթուղթ ստանալու ուղղությամբ:

Թեև այս փաստաթուղթը ի սկզբանե ներկայացված նախնական տարբերակի համեմատ, այնուամենայնիվ, որոշակի փոփոխությունների ենթարկվել է, և հաջողվել է չեզոքացնել Հայաստանի համար ավելի անբարենպաստ որոշ ձևակերպումներ, այդ թվում՝ Հայաստանի արտախորհրդարանական քաղաքական ուժերի և որոշ հայկական կազմակերպությունների ջանքերի շնորհիվ, սակայն այն ակնհայտորեն նահանջ է 2017թ. փաստաթղթի համեմատ:

«ԼՈՒՅՍ հիմնադրամ» գրառմամբ հրապարակված նյութը պաշտպանված է ՀՀ օրենսդրությամբ և միջազգային համաձայնագրերով: Հրապարակված նյութի բոլոր իրավունքների բացառիկ իրավատերը **«ԼՈՒՅՍ»** հիմնադրամն է:

Նյութի ամբողջական կամ դրանից քաղվածքների վերարտադրումը թույլատրվում է իրականացնել միայն **«ԼՈՒՅՍ հիմնադրամ»** գրառման և համապատասխան **ակտիվ հղման** տեղադրման պայմանով՝ պահպանելով «ԼՈՒՅՍ» հիմնադրամին պատկանող նյութերի օգտագործման կարգը: